

[Heilesen.]

brugsminister i folketingsåret 1959-60 om en ajourføring og forenkling af vandløbslovgivningen, idet ministeren forud for besvarelsen af det nævnte spørgsmål bemærkede, at det i virkeligheden dækkede over en række spørgsmål, som det var umuligt at besvare på 5 minutter.

Da flere af de problemer, der blev påpeget i mit spørgsmål i 1959-60, er voksende på grund af udviklingen i de senere år, vil jeg i dag påpege det større og voksende behov for samfundet for afløb af spildevand, der medfører en øget grødebevoksning, vandforurening, slamaflejring og stigende oprensningsudgifter. Dette skaber øgede udgifter for vandløbenes vedligeholdelse, som de pågældende lodsejere og bredejere må bære hovedparten af.

Tidens udvikling rejser problemet om en helt anden udgiftsfordeling end den bestående; det gælder ikke mindst det store og vanskelige vandløb Ryå i Vendsyssel, som jeg tidligere har henledt ministerens opmærksomhed på. Her blev reguleringsarbejdet ikke helt afsluttet på et vanskeligt sted i åløbet, inden vedligeholdelsesudgifterne overgik til lodsejerne. Dette arbejde synes nu at blive et evighedsværk, da åbunden stadig hæver sig og hindrer vandets frie løb.

I erkendelse af, at spildevandsafløbene er lige så nødvendige for samfundet som vort vejvæsen, må jeg på ny rejse spørgsmålet, om ikke den højtærede minister vil finde det påkrævet, at hele vor vandløbslovgivning bliver taget op til revision, og at man sigter efter, ud fra en saglig vurdering af de enkelte vandløb, at overføre en væsentlig del af disses vedligeholdelsesudgifter til det offentlige, kommunerne og amterne.

Det kan ikke være ministeren ubekendt, at der er en voksende interesse for en forenkling af hele vor vandløbslovgivning. I flere landbrugskredse er forskellige spørgsmål rejst i den forbindelse.

Endvidere finder jeg det påkrævet, at

der i samme henseende blev fastsat en tidsfrist for byernes gennemførelse af biologiske rensningsanlæg og om ordnede forhold med hensyn til landbrugsejendommenes forurening af vore vandløb med ensilagesaft o. lign.

Landbrugsministeren (Skytte): Når det ærede medlem udtaler, at hans spørgsmål i dag må betragtes som et tillægsspørgsmål, vil jeg fortsætte den besvarelse, jeg gav, da det ærede medlem sidst stillede mig spørgsmål om oprensningspligten i vore vandløb.

Der foreligger her to problemer; det ene er udnyttelsen af bestående lovbestemmelser, det andet er spørgsmålet om, hvorvidt loven skal ændres således, at bestemmelserne måske bliver mere klare og mere enkle, som det ærede medlem sagde.

Jeg skal da først fortælle, hvilke bestemmelser vi har i dag. Efter vandløbslovens § 22, stk. 1, er der hjemmel til, at de tilsynsførende kommunalbestyrelser kan beslutte, at udgifterne ved regulering og vedligeholdelse af offentlige vandløb med den overordnede administrative myndigheds billigelse kan overføres til afholdelse af de kommunale kasser, således at lods ejernes bidragspligt midlertidigt eller endeligt bortfalder, medens vandløbet i øvrigt i enhver henseende forbliver underkastet lovgivningens almindelige regler.

Endvidere er der i vandløbslovens § 22, stk. 4 og 5, hjemmel til, at vandløbsretterne, såfremt reguleringen i særlig grad er foranlediget ved lovligt udførte vandløbsarbejder i det pågældende nedbørsområde eller ved tilsanding o. lign. af udløb i havet, som medfører uforholdsmæssigt store udgifter, kan pålægge vedkommende kommunale kasse at yde bidrag til udførelsen af såvel regulering som vedligeholdelsesarbejder, ligesom vandløbsretterne kan foreslå, at der af staten ydes bidrag til sådanne arbejder.

Efter lovens § 35, stk. 5, haves hjemmel for en tilsvarende ordning, såfremt vedlige-